

Nesreča avtoomnibusa. V soboto, dne 15. t. m. se je vršila v Št. Petru pod Svetimi gorami sokolska veselica. Ko so se vračali izletniki zvečer ob 10. uri v celjskem avtoomnibusu, je odpovedala avtomobilu zavora na nevarnem hribu Skopcečno blizu Sv. Petra. Avto se je z 20 osebami skotalil v 10 m globok jarek. — Težko poškodovan je bil le en potnik, drugi le lažje.

Kolesar in motociklist sta nevarno trčila skupaj v Stranjah pri Kamniku. Hudo poškodovan je obležal kolesar Ivan Potočnik, trgovski sotrudnik v Kamniku.

V avtomobil ljubljanskega mesarja Javornika se je zaletel v Zagorju ob Savi na ovinku kolesar in rudar Grošelj. Kolesar je prebil z glavo šipo pred sedežem šoferja, si je zlomil roko in so ga težko ranjenega pripeljali v ljubljansko bolnico.

Mlada žrtev Save. V Ponovičah pri Litiji na Kranjskem je utonil pri kopanju v Savi gojenec deškega vzgajališča Viljem Lobod. Tovariš ga je skušal rešiti, a ni šlo.

Puška se je sprožila pri čakanju na srnjaka gospe Zori Lukmanovi iz Ljubljane in jo je krogla smrtno zadela v prsa.

Skočil iz vlaka radi jetičnosti. Beograjski kavarnar Zarija Trpkovič je poslal radi jetičnosti svojega 20 letnega sina Andrejko v zdravilišče Topolšica pri Šoštanju. Ker je bil sin od jetike preveč napaden, je bil oče pozvan, naj si pride po sina, ker bi bilo zdravlje-

nje zamen. Na povratku med vožnjo z brzovlakom med Zagrebom in Beogradom je Trpkovičev sin neznanokam izginil. Oče je v noči med omenjenima postajama spal in sin je najbrž se pogljal iz drvečega vlaka in si končal sam življenje.

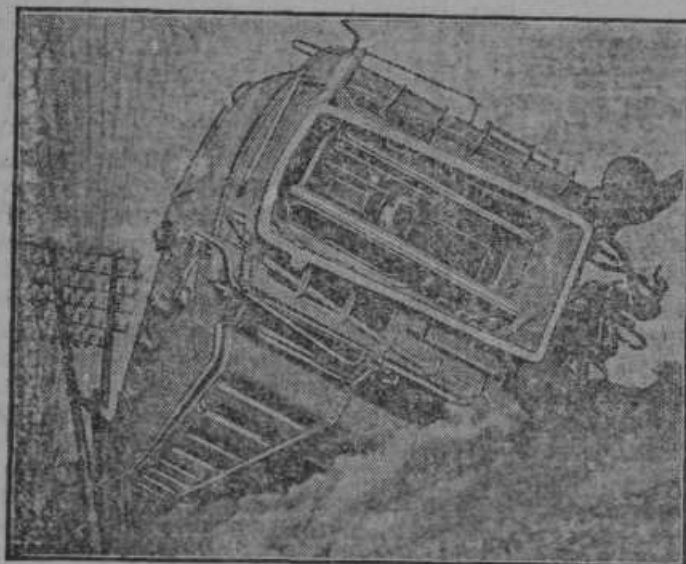
Pijanost — jeza in nož. Na Viču pri Ljubljani se je vrnil domov iz krčme Janez Punce in je srečal za svojo hišo brezposelnega čevljarskega pomočnika, sedaj poljskega delavca, 37 letnega Franca Volč. Izbruhnul je med obema prepir, Pance je potegnil nož in prerezal Volči vrat. Enega so prepeljali v bolnico, drugi je romal v zapor.

Rudar se je obesil. V gozdju pri Kočevju so našli otroci obešenega 47 letnega rudarja Ivana Pavliča, ki je postal samomorilec iz obupa. Pavlič je bil odpuščen iz službe kočevskega rudnika, kjer je bil uslužben je 15 let.

Padel v lonec vrele vode. Na Jesenicah na Gorenjskem je padel dve in pol letni sinček delavca Franca Prežlja v lonec kropla in je otrok kmalu za tem umrl na posedicah opeklin.

Velik požar. Dne 15. t. m. je uničil ogenj v vasi Podturn pri Novem mestu posestnici Ivani Goršetovi: hišo, hlev, pod in kaščo. Njenemu sosedu Janezu Pircu sta pogorela hlev in pod.

Huda železniška nesreča. Dne 16. t. m. ob 4. uri zjutraj je zadel pri Leobnu brzovlak ob tovarnega. Nesreča je zahtevala 12 mrtvih in 10 ranjenih.

Napad na ekspresni vlak Basel—Berlin. Nemški narodni socialisti so bili prepričani, da se vozil v vlaku nemški kancler dr. Brüning, a so se varali in je bilo ranjenih 75 oseb. Slika nam kaže zgoraj vsled eksplozije bombe prebrnjene vagon; spodaj na dolžino tri metre raztrgane tračnice.

Zahvala. Nešteto prijateljev se me je spomnilo ob moji petdesetletnici. Nemogoče se mi je vsem zahvaliti pisмено. Bodi vsem izrečena prijateljska zahvala, osobito tovarišem iz mladih dni in iz za dobe borbe. — Franjo Zebot.

Dijaška kuhinja v Mariboru je prejela naslednje podpore: Karol Marvrič, šolski upravitelj, Goraja Radgona 50 Din; Matija Zemljč, žpk. 25 Din; dr. Fran Hojnik, odv. 100 Din; Ivan Vogrinec, žpk, Radmirje 50 Din; Polak Fran, žpk, Sv. Janž, 10 Din; Ratej Franc, Prevalje 50 Din; Okrajna hranilnica Slov. Bistrice 500 Din; pekarna Mislej 150 Din; inž. Kukovec Janko 100 Din; Okrajna hranilnica Slovenjgradec 200 Din; Lončarič Jože, župnik Sv. Jedert 50 Din; trgovina Pinter in Lenard 1173 Din; Plemelj Josip, posestnik 144 Din; dr. Franjo Lipold, odvetnik 1020 Din; neimenovani v Ljutomeru 50 Din; Josip Weixl, dekan kot »kruh sv. Antona« 50 Din; Kolarič Ivan, posestnik, Križevci 20 Din; Karl Kreft, na večeru gospodinjkega tečaja 155 Din; M. L., Fram 500 Din; učiteljstvo meščanske šole Mežica 40 Din; dr. Josip Povalej, fin. dir. 200 Din; Celjska posojilnica 1000 Din; Hraniln. Šmarje 100 Din; dr. Kac Viktor, zdravnik 300 Din; Franjo Mastek, trgovec 50 Din. Vsem prijateljem revnega dijaštva iskreno Bog plači!

Dr. Anten Hrovat, ordinarij bolnice križniškega reda, je odsoten od 10.—31. avgusta. V tem času se ne bo sprejemalo operativnih slučajev v bolnico v Ormožu. 1205

Dobra in sarkna mati daje svojim otrokom piti Račensko Gizele mineralno vodo ali samo ali pomešano s sadnim sokom. To otroka osveži, daje apetit in pospešuje prebavo.

Zopet došlo novo blago po nepričakovano nizkih cenah. Ogledite si pred nakupom v Trpinovem Bazarju, Maribor, Vetrinjska 15. 370

*

Ponarejevanje vin v starih časih v Nemčiji.

Vinogradništvo po sedanjih vinorodnih krajih Nemčije je zelo starega izvora. Kamorkoli so prodrli rimski osvovjalci, so zasadili vojaki tudi trto. Rimski cesar Probus (276—282) je bil poseben prijatelj vinogradov in je ukazal, naj se zasadi trta od Donavi, srednjem Renu in ob reki Mozeli in to seve na za to prikladnih krajih. In stari Nemci, predvsem oni, ki so se pokristjanili, so radi opustili svoj med ter pivo in se oklenili vina. Žalibog so izbrali že tudi stari Rimljani za nasad vinogradov pokrajine, ki nikakor niso bile za to. Predvsem so zagrešili to napako na Bavarskem. Kakovost bavarskega vina je bila tako slaba, da ga je imenoval srednjeveški šaljivec v nasprotju z obče znanim italijanskim vinom »Kristusove solze« — »solze sv. Petra«, opiraje se na sv. evangelij, ki pravi: »Peter se je bridko razjokal.«

Ker je bilo v starih časih neznan strokovnjaško postopanje z manjvrednimi vini, je pač razumljivo, da je prišlo brezvestnim vinogradnikom zgoda na misel: kislá, kalna in sploh slaba vina zboljšati na umeten način. Dovoljeno je bilo v srednjem veku dodati vinu: mleko, jajca ali moko. Prepovedan je bil dodatek: žvepla, kislín in zdravju škodljivih primesí.

Napram guljufivim ponarejevalcem vin so postopali z vso strogostjo. Ena najbolj starih odredb proti ponareje-

A: »Zakaj pa imate okno odprto? Zunaj je štiri stopinje mrzlote.«
B: Res. Zunaj je 4° R, v hiši pa 11° R, in potem takem imamo 15° R toplota.

Z veseljem. Mlada, lepa deklica zaliva rože na oknu v pritličju. Pride mimo mlad gospod in se ustavi: »Le po dete, bi li vi ne ravnali z menoj tako ljubo kot z vašimi rožami?«
»Rada«, odvrne deklica in vlije tudi na njegovo glavo ročko vode.

Stara navaša. Trgovčeva hči ter kot taka tudi vzgojena, poročila je nekega meščana, ki pa je kmalu po poroki z avtom smrtno ponesrečil. Hči-vdova je brzojavila svojim staršem: »Janko danes ubit, cestna nezgoda. Izguba krita z zavarovalnino.«

V višji dekliški šoli. Učitelj: »Kaj nas uči prilika o modrih in ne-spametnih devicah.«
Učenka: »Da moramo vsako uro pričakovati ženina.«

valcem vin je iz leta 1372 in jo je izdelal škof Gerhard iz Würzburga. Njegova odredba je naperjena proti vsakemu, bodisi, da je duhovnik ali lajik, gospod ali ženska ali hlapec in grozi ponarejevalcem z globo dveh šilingov na vedro ponarejenega vina.

Posluževali so se tudi uničenja ponarejenih vin. Dne 6. januarja 1440 so izbili v Nürnbergu dno iz štirih velikih sodov, ker je bilo vino v njih nedovoljeno zmešano. Slučaji, da bi se pokvarjeno in ponarejeno vino razdelilo med reveže, niso znani, ker je pokvarjeno vino tudi skrajno škodljivo zdravju. Zgodovinsko potrjeno je, da je moral biberaški krčmar leta 1482 na povelje sveta (oblasti) izpiti 6 meric od njega ponarejenega vina in je tudi na posledicah umrl med strašnimi mukami.

Mestni svet v Frankfurtu ob reki Main je bil tako strog, da je pustil od časa do časa pregledati vse mestne kleti od posebnih zaupnikov, da bi ne bilo kje vkleteno ponarejeno vino. Ako so odkrili kje sod spančane vina, ga je odpeljal konjederec izven mesta in ga spustil po fleh.

Kljub strogim odredbam proti, pa je vedno cvetela umetnost ponarejevanja vin.

*

Velenje. Tukajšnji živinorejski rodovniški odsek kmet. podružnice Velenje se prav marljivo pripravlja na veliko razstavo rodovniške živine dne 6. oktobra ob 10. uri popoldne na sejmišču v Velenju. Odsek se je ustanovil 2. februarja tega leta, izvolil je v odbor same delovne gospodarje in rodovniško komisijo, katera je potem po večdnevem pregledovanju in ocenjevanju sprejela v rodovnik 110 krav, v prvi vrsti izrazito dobrih mlekaric marljadvorske pasme v tem okolišu in iz št. Janža, kjer se je našla deloma najlepša živina. Vsak živinorejec je dobil mlečno kontrolo, kakor se je izkazalo po naših agilnih mlečnih asistentih Glažerju Francu in Breclnu Mihi vodijo vsi točne zapiske namolzenega mleka. Glede tega se opozarjajo vsi člani, da koncem meseca skupno zapišejo množino mleka od vsake krave posebej v za to določeno rubriko, ker se bo na razstavi glasom mlečnih kontrol najbolj ocenjevala živina. Navedeno naj bo tudi s čim se običajno krmi, vožnja, brestost itd. Po zapiskih mlečnih asistentov imamo krave, ki dajejo sijajne množine mleka, do 18 litrov dnevno ob čisto navadni suhi in sveži krmi. Od krav, ki se bodo tekom časa izkazale v vseh ozirih, zlasti pa na mlečnosti najboljše, zavisi v odbiri naša bodočnost. Odsekov odbor posreduje tudi pri nakupu in prodaji plemen istega blaga, zato je v interesu vsakega člana, ki ima kaj dobrega za oddati, da sporoči odseku in ravno tako se naj kupci s zaupanjem obračajo na odsekov odbor, ki bo vedno glasom rodovnika imel na razpolago podatke krav, odnosno njih zaroda namenjenih za prodajo. Poprej ko se bo vrnila razstava, bo rodovniška komisija še enkrat pregledala vse vpisane živine. Katera ne bo odgovarjala, se jo bo kratkoma črtalo. Zato je še tembolj važno za vse člane odseka, da s podvojenim ljubeznijo negujejo svojo živino, zlasti pa, ker so sa nagrade predvidene lepe

podpore. Želeli je, da se med člani razvije borba za prvenstvo, da že v itak po naravi krasni Šaleški dolini pokažemo svetu še vrste najlepših odbranih živali — po drugih pasemskih okoliših večkrat grajana, za mleko pa skoraj najboljše marljadvorske pasme. Prižene naj se tudi odboru naprej star zarod od mater vpisanih v rodovnik, ker bode dana možnost odbrano živino prodati, odnosno kupiti.

Poročilo o stanju hmeljskih nasadov od 15. avgusta 1931. Obiranje hmelja je v polnem teku. Potom posebnih lepakov je Hmeljarsko društvo vsem hmeljarjem nujno priporočalo, da naj obirajo le zreli hmelj lepe barve in normalne velikosti. Vse druge kobule pa naj puste na drogih. Vsled tega bo letos najhitreje ostalo 30 do 40% neobranega hmelja, kar nekaj pomeni, ako se pomisli, da se je s hmeljem zasajena ploskev od leta 1929. skrčila skoro za 50%. Obrani hmelj bo najboljše kakovosti. Posamezni nakupovalci so že došli.

Ustanovitev mlekarne v Slovenjgradcu ima v načrtu živinorejska zadruga, ki bo priredila tozadevno posvetovanje v Zadružnem domu v nedeljo dne 23. avgusta ob pol 10. uri popoldne. K posvetovanju in na razgovor so vabljeni vsi posestniki Mislinjske doline, ki se z ozirom na gospodarsko krizo hočejo oprijeti mlekarstva in prodaje mleka. Posvetovanja se bo udeležil tudi mlekarski strokovnjak centralnega mlekarskega društva v Ljubljani, ki bo dal vsa potrebna pojasnila glede organizacije mlekarstva.

Za hribovite višave lego vzorno gnojnično jamo (gorski tip) s poljubno uravnajočim odtokom gnojnice, toda brez pipe, oziroma brez litoželezne cevi z zasunkom, ki tako malokdaj zapre gnojnico je napravil podjetni kmetovalec, župan Vrabčič, Skorna nad Šoštanjem. Kmetovalcev, ki bodo imeli gnojišča na omenjeni, oziroma švicarski način, se priporoča, da se zglase pri gospodu županu, ki ima tudi velike izkušnje glede ansiliranja, oziroma okisanja krme za živino!

Premovanje živine v Sevnici. Z ozirom na razne okolnosti, smo bili primorani I. selekcijsko premovanje goveje živine v Sevnici, ki je bilo določeno za sredo 26. avgusta t. l. preložiti za teden dni, in sicer na sredo 2. septembra 1931. Vse druge določbe ostanejo v veljavi. Obisk premovanja se obeta od vseh strani, tako da bo ob tej priliki videti in slišati marsikaj zanimivega.

Kriza našega vinogradništva.

(R. Košar, vinogradnik.)

Z nekaterimi točkami zadnjega razglasa pod gornjim imenom, našega, za dobrobit vinogradništva vnetega vinarskega društva za Dravsko banovino od 7. t. m., se žal ne moram strinjati in zato mi naj bo dovoljeno kot staremu vinogradniku in zadružnemu delavcu na tem polju nekaj pripomb, misleč, da bi morda koristile stvari ali dale vsaj povod za razčiščenje nazorov. Ne morem namreč potrditi izjave:

1. da bi bile sicer produktivne zadruge edini pravilni izhod iz sedanje vinske krize, da pa se v zadružništvo ne more postaviti skoro nobenih upov, ker jih prispevki iz javnih blaganj dovoljno ne podpirajo, same pa tudi ne morejo plačati Din 1.25 od trsa kot prispevek za potrebni objekt v svrhu zadružne predelave in vnovčenja trsnih proizvodov.

2. Da se z odprodajo svežega grozdja ne more bistveno vplivati na razmere v banovini in da nimamo tudi priprav za transport tega grozdja.

3. Da bi bila delna in hitro učinkovita odpomoč vinogradnikom v dovoljenju, da si vsak zasebnik v razmerju družinskih članov itd. kupi direktno od vinogradnika trošarine prosto vino ali mošt.

Zasebnik torej direktno od producenta. Dobro! Toda kdo da sodi! Mislim, da bo tudi nekaj manjkalo »priprav« kakor za transport svežega grozdja. Pač pa imamo v naši banovini že nad deset dobro opremljenih zadrug s svojo centralo, ki že imajo velike in majhne sode za vsako priliko na razpolago in te »skupine producentov« bi lahko že danes ustregle, ako bi bile primerne organizirane in podučene, vsem zahtevam prvega razvoja omenjenega pod točko 3.

V zadružništvo bi torej morali staviti največje nade. Saj so bile tudi pri ustanavljanju prvih hranilnic in posojilnic velike začetne težkoče. In danes so te podeželske posojilnice z njihovimi centralami vred prva in do sedaj skoraj edina podpora produktivnih kmetijskih zadrug. Ne zavržimo torej z

Prejšnji angleški podkralj Indije 71 letni lord Reading je poročil svojo tablico. S prvo ženo je živel 43 let v zakonu.